

no pretpostavka koja slijedi neistinita je: »Stoga, kako će ideje koje su supstancije stvari, biti odvojene.«³³ Ideje su uistinu po sebi biti i istinite biti, ali nisu biti onog nižeg, osim ako otac i sunce nisu biti sina. Tome je dodao ponovljeno mjesto iz Fedona, na što smo već odgovorili.

Stoga poslije također kaže ovo: »neosnovano je rečeno da su one njihove supstancije« – neosnovani je prigovor; nije to, naime, Platon nikada rekao u pravom smislu; ono što slijedi, jer je neko ponavljanje rečenog, lako se razrješava istim našim <odgovorima>. Sad ono što navodi u knjizi *Mudrosti*, u 2. poglavlju: [334] »nada sve je besmisleno reći da postoje neke naravi osim onih koje su u nebu, a za te na nebu da se kaže da su iste s osjetilnima, osim što su one doista vječne, a ove propadljive.« Neistinito prigovara da su ideje iste s osjetilnim, nikada to Platon nije tvrdio, osim utoliko što su ὁμοειδεῖς, istovrsne.

Rješenje je, dakle, jasno i ovoga i onoga što slijedi: »Osim toga, ako tko mimo ideja i osjetilnog postavi nešto srednje, snaći će ga mnoge dvojbe«. Što mu znači ono *ako postavi*, da li to da postoji matematičko kao srednje? Ništa takvog nije rekao Platon; nije postavio nikakve srednje biti; pa upravo ako se i postave, astrologija nije μία τούτων, jedna od njih, niti će biti: »Neko nebo, mimo osjetilnog neba, i sunce i mjesec i ostalo što je na nebu.« Ni-

³³ Up. također ARIST. *Metaph.* 1080a.1.